

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۴ مارچ ۲۰۱۴

مصاحبه بهرام رحمانی با صالح مسلم و سینم محمد

آقای صالح مسلم، رهبر حزب اتحاد دموکراتیک کردستان و خانم سینم محمد، یکی از دو رئیس پارلمان تازه تأسیس کردستان سوریه است. هم اکنون مناطق کوبانی، آفرین، عمودا، دریکا، حمو، جیر حلاقه، قامیشلو و...، توسط مردم کرد اداره می شوند. در این مناطق خلاف مناطق سنی نشین که مخالفان و ارتش و نیروهای وفادار به بشار اسد هنوز در حال درگیری هستند، در مناطق کردنشین چنین خشونت هائی دیده نمی شود. هر چند که چند بار گروه های مذهبی تلاش کردند وارد منطقه شوند اما با مقاومت نیروهای مسلح کرد روبه رو شدند و مجبور به عقب نشینی گشتند.

در واقع در خلاء قدرت سیاسی، بسیار مهم است که یک جریان سیاسی متحد و متشکل و با تجربه، پا پیش بگذارد و با بسیج مردم، بدیل سیاسی و اجتماعی و فرهنگی خودش را در مقابل جامعه قرار دهد. جدا از این که هر انتقاد سیاسی به آن حزب وارد باشد باید از آن حمایت کرد. چون که این وضعیت حساس را به خوبی تشخیص داده و با بسیج مردم و برقراری رابطه دستانه با گرایشات مختلف، فضا و توازن قوای سیاسی را به نفع مردم تغییر دهد.

اخبار و تحولات سوریه، همواره در صدر اخبار جهان قرار دارد. اما هر خبرگزاری و تحلیلگر سعی می کند نتایج این تحولات را به سوی گرایش سیاسی خود سوق دهد و گاهی تحریف شده نیز هستند. هم اکنون در سراسر این کشور، به غیر از مناطق کردنشین جنگ و خونریزی و کشتار و ترور بین حکومت جنایت کار بشار اسد با حمایت حزب الله و حکومت اسلامی ایران از یک سو و گروه های مذهبی و جدانشدگان از ارتش و نیروهای امنیتی سوریه و نیروهای وابسته به القاعده از سوی دیگر، جنگ دوام داشته تاکنون جان صدها هزار انسان را گرفته اند و میلیون ها نفر را نیز آواره کوه و دشت و کشورهای همجوار کرده اند. مردمی که به پا خاسته بودند تا با مبارزه و قدرت انسانی و همبستگی خود حکومت دیکتاتوری سوریه را از حاکمیت برکنار کنند و حکومت دلخواه خود را به وجود آورند. اما بلافاصله هم مورد سرکوب و کشتار و ترور حاکمیت سوریه قرار گرفتند و هم دولت های منطقه و جهان هر کدام طرفداران خود را مسلح کردند و به این کشور فرستادند. به خصوص گروه های مذهبی مانند داعش و النصر و القاعده و...، امکانات بیشتری دارند در هر منطقه ای که مستقر شده اند قوانین ارتجاعی اسلامی خود را به مردم تحمیل نموده اند. بنابراین، مردم سوریه در میان دو ارتجاع قرار گرفته اند و همواره قربانی می دهند.

اما در این میان، امن ترین منطقه سوریه، مناطق کردنشین است که نهادهای مردمی و سازمان و احزاب کردی منطقه توانسته اند با حمایت و دخالت مردم، فضائی نسبتاً بهتری فراهم سازند. هر چند که دوران طولانی بی رحمانه سرکوب شده اند و حتی دوره طولانی از حق شهروندی در سوریه نیز محروم بوده اند اما اکنون سخت در تلاشند فضای آزادتر و

انسانی تری برای جامعه خود بسازند. اما در محاصره حکومت مرکزی سوریه، دولت های منطقه هم چون ترکیه و دولت اقلیم کردستان در محاصره قرار گرفته اند.

اولین حرکت متشکل و اعتراضی در سال ۲۰۰۴ در شهر قامیشلو، علیه حکومت بشار اسد صورت گرفت که با سرکوب وحشیانه روبه رو شد و ده ها تن جان باختند و بیش از ۳۰۰ نفر از طرفداران حزب اتحاد دموکراتیک روانه زندان شدند.

مردم کردستان نیز در سال ۲۰۱۱ به اعتراض های مردمی در سوریه پیوستند و مردم شهرهای کردستان سوریه در اعتراض به سیاست های دولت و حمایت از اعتراض های مردمی در سوریه در چند شهر دست به تظاهرات زدند. در تحولات اخیر سوریه، کردها به صورتی فعال و تأثیرگذار شرکت می کنند. حضور فعال کردها در اعتراضات، نشان از برجسته شدن هر چه بیشتر نقش کردها در تحولات اخیر سیاسی سوریه دارد. مهم تر از همه در حال حاضر کنترل کردستان سوریه در دست نیروهای کرد می باشد. مردم کرد توانسته بعد از ده ها سال متمادی سرنوشت و اداره مناطق خود را در دست بگیرد.

در قامیشلو شورای برای اداره مناطق آزاد شده کردستان تشکیل شده است. این شورا از ۱۰ نفر عضو تشکیل شده است که وظیفه اصلی آن، تعیین یک سیاست کلی و اداره مناطق کردستان در این مرحله است.

حزب اتحاد دموکراتیک، سازمانی که در مناطق کردنشین سوریه فعال است، روز دوشنبه یازدهم ماه نومبر سال ۲۰۱۲، از پایتخت غیررسمی کردستان سوریه شهر «قامشلو»، اعلام کرد که قصد دارد دولت انتقالی موقت تشکیل دهد. تصمیم این حزب با مخالفت دولت ترکیه و هم چنین دولت اقلیم کردستان مواجه شده است.

این طرح بر اساس پروژه «حزب اتحاد دموکراتیک» برای تأسیس دولت انتقالی موقت، برگزاری انتخابات و نوشتن قانون اساسی جدید است.

اعلام تشکیل دولت موقت توسط قطعات مدافع مردم، پس از پیروزی در مبارزات مسلحانه و تصرف استان حسکه و شهر یاروبیه و...، در مرز عراق و ترکیه صورت گرفت.

صالح مسلم، رهبر حزب اتحاد دموکراتیک، که در شهر «قامیشلو»، حضور دارد به خبرگزاری المونیتور، گفته بود: «این حزب می خواهد که یک دولت موقت محلی با همکاری گروه های ملی تشکیل دهد. او می گوید: این طرح موقت است تا زمانی که راه حلی برای مسأله سوریه پیدا شود.»

حزب دمکرات کردستان، که به طور مستقیم به حزب دمکرات کردستان عراق به ریاست مسعود بارزانی وابسته است، منتقد سرسخت این طرح است.

در این جا ذکر یک نکته را ضروری می دانم و آن هم این است که در این تحولات هم ناسیونالیست ها و هم مذهبیون و...، به غایت سیاست های غیرانسانی دارند. برای مثال، مسعود بارزانی، نه با اتحاد و یا حمایت از مطالبات و خواسته ها و خیزش مردم کردستان سوریه، با رجب طیب اردوغان و ناسیونالیست ها و مذهبیون ترکیه، وارد بده و بستان سیاسی شده است در حالی که مرز خود را به روی مردم کردستان سوریه بسته و حتا اجازه نداد صالح مسلم از هولر به اروپا سفر کند.

در هر صورت در جلسه ای که بعد از ظهر روز شنبه ۲۲ فبروری ۲۰۱۴، در در دانشگاه استکهلم برگزار شد دو روزنامه نگار آزاد سویدنی و یا بی بی سی، که به منطقه سفر کرده بودند در رابطه با مسایل سوریه به خصوص مردم کرد سخن گفتند. صالح مسلم نیز وضعیت کردستان سوریه را تشریح کرد. در حاشیه این جلسه، آقای صالح طی مصاحبه کوتاهی به پیشنهاد (نگارنده) مینی بر یک مصاحبه جواب مثبت داد. از این رو، با میزبانان وی برای روز بعد، قرار این مصاحبه را گذاشتیم.

با خانم سینم محمد و آقای صالح مسلم، با صمیمت به مصاحبه نشستیم. صالح، تسلط خوبی به زبان ترکی استانبولی داشت از این رو، ما بدون نیاز به مترجم مصاحبه کردیم اما مصاحبه با خانم سینم، توسط مترجم صورت گرفت. صالح، تحصیل کرده دانشگاه فنی استانبول است. وی در دهه هفتاد در آن جا تحصیل کرده است اما هنوز هم زبان ترکی را هم چنان روان و با لهجه استانبولی صحبت می کند.

از صالح، درباره وضعیت جغرافیایی و جمعیت کردستان سوریه پرسیدم. جواب صالح این بود که بخش کردنشین در شمال خاوری و شمال سوریه واقع شده که بخشی از استان های حسکه، رقه و حلب را در بر می گیرد. هم چنین شمار زیادی از کردها در شهرهای بزرگ مانند حلب و دمشق زندگی می کنند. اقلیت های غیر عرب حدود ۲۰ درصد و کردها حدود ۱۸ درصد از جمعیت ۲۲ میلیونی سوریه را می سازند.

از صالح پرسیدم آیا در کردستان سوریه، فقط کردها زندگی می کنند. صالح، جواب داد نه. در این منطقه، ترکمن ها و ارمنی ها، سریانی ها و آسوری ها و عرب ها نیز زندگی می کنند.

می پرسم رفتار مردم کرد و حزب شما با آن ها چگونه است؟ صالح، صریحاً می گوید آن ها شهروندان آن منطقه هستند و این مردم دهه های طولانی با هم کار و زندگی کرده اند و الان هم باید به روابط دوستانه و همزیستی انسانی خود، هم چنان می دهند. ما خواهان این هستیم که همه مردمی که در کردستان سوریه زندگی می کنند بدون توجه به ملیت و جنسیت و باورهای آن ها، همه باید از حقوق یکسان و برابری برخوردار باشند.

از صالح سؤال کردم آیا شما به دنبال جدائی از سوریه و تشکیل یک دولت مستقل کرد هستید؟ صالح، با صمیمت جواب داد، نه ما خود را شهروند سوریه می دانیم و به هیچ وجه، خواهان جدائی از این کشور نیستیم. اما ما می خواهیم صرفاً قدرت فقط در دست حکومت مرکزی متمرکز نباشد از این رو، ما به نوعی به یک حکومت فدراتیو تمایل داریم. یعنی مردم هر منطقه، خودشان سرنوشت خویش را به دست گیرند و از حقوق و امکانات مستقلاً برخوردار گردند تا بتوانند با دخالت و مشارکت مستقیم مردم همان منطقه، به معضلات و مشکلات و نیازهای خود جوابگو باشند. صالح، اضافه می کند در عین حال ما خواهان برقراری رابطه دوستانه با کردهای منطقه و هم چنین غیر کردها هستیم.

از صالح می پرسم آیا هنوز ارتش و پولیس حکومت مرکزی در منطقه کردستان سوریه حضور دارند. جواب می دهد: نه هیچ کدام از ارگان های نظامی و امنیتی حکومت مرکزی در مناطق ما حضور ندارند.

می پرسم پس اکنون حقوق کارگران و کارمندان را چه کسی می پردازد. صالح می گوید مزد حقوق بگیران از سوی دولت پرداخت می شود.

از صالح سؤال کردم تدریس به زبان کردی در مدارس را آغاز کرده اند؟ جواب کوتاه صالح این بود که در این راستا تلاش می‌کنیم و گام‌های جدی برمی‌داریم.

در مورد وضعیت اقتصادی کردستان سوریه می‌پرسم. صالح، کمی تعمق می‌کند و می‌گوید ما مشکلات اقتصادی زیادی داریم مثلاً در مناطقی زیتون تولید می‌شود که ما برای ارائه آن به بازار، نیاز به حلبی‌های مخصوص داریم اما تأمین آن برای ما سخت است بنابراین، این تولید با قیمت نازلی به بازار عرضه می‌شود. یا در مناطقی پنبه داریم. البته ما نفت هم داریم. آن چه که اکنون برای ما از همه مهم‌تر است و اولویت دارد تأمین نیازهای اولیه مردم، به خصوص گرما و سیر کردن شکم آن‌هاست. فعلاً آن‌ها را تأمین کرده‌ایم.

این منطقه، از ثروت سرشاری برخوردار است و در حال حاضر می‌تواند روزانه ۲۵۰ هزار بشکه نفت تولید کند. علاوه بر این، مقادیر نامعینی نیز ذخایر گازی دارد. میزان تولید نفت در این منطقه از نصف کل تولید نفت سوریه، تا قبل از آغاز اعتراضات، بیشتر بوده است.

در عرصه کشاورزی نیز سطح زیر کشت در این منطقه مجموعاً ۱۸ هزار کیلومتر مربع است. میزان تولید گندم این منطقه، سالانه ۱/۴ میلیون تن است که ۳۷ درصد کل تولید گندم سوریه است.

تولید پنبه، ۲۷۳ هزار تن است که ۳۹ درصد تولید کل سوریه را شامل می‌شود. هم‌چنین ۱۵ میلیون اصله درخت زیتون در این منطقه وجود دارد که شامل ۲۳ درصد کل درختان زیتون در سراسر سوریه است.

به‌طور کلی این منطقه به تنهایی ۴۵ درصد کل تولیدات کشاورزی سوریه را تأمین می‌کند. منطقه از منابع عظیم آب برخوردار است که شامل ده سد بزرگ با مجموع گنجایش ۳۰۰ میلیون متر مکعب آب و هشت رودخانه است که یکی از آن‌ها رود فرات می‌باشد.

صالح در ادامه سخنانش، با لبخند صمیمانه می‌افزاید می‌دانید کردها در طول تاریخ، همواره محرومیت کشیده‌اند و ما به این محرومیت‌ها عادت کرده‌ایم. بنابراین، ما در هر شرایطی مبارزه و مقاومت می‌کنیم؛ مبارزه و مقاومت برای زندگی بهتر و برای آزادی و حقوق انسانی‌مان!

صالح، در جواب این سؤال من که از وی پرسیدم در خارج کشور چگونه می‌توان با شما تماس برقرار کرد، گفت: ما در کشورهای مختلف نمایندگانی داریم که هر کس بخواهد می‌تواند از طریق آن‌ها با ما تماس بگیرد.

آخرین سؤال از صالح این بود که از چه مسیرهایی می‌توان به کردستان سوریه رفت. صالح جوابش این بود که در حال حاضر می‌توان از طریق بغداد و یا از طریق ترکیه وارد این منطقه شد. و بلافاصله افزود: من همین‌جا از شما

دعوت می‌کنم به منطقه ما بیایید و مدتی مهمان باشید تا از نزدیک با وضعیت مردم کردستان سوریه نیز آشنا شوید. اما تا سوریه که برسد کاری از دست ما بر نمی‌آید اما به محض این که وارد منطقه کردستان سوریه شدید ما از هر نظر امنیت شما را تأمین می‌کنیم. تاکنون روزنامه نگاران و مهمانانی که به آن جا آمده اند سالم برگشته اند. در حالی که در مناطق دیگر سوریه چنین امنیتی وجود ندارد.

از صالح، تشکر می‌کنم.

تا این لحظه خانم سینم محمد، با متانت به مصاحبه من و صالح گوش می‌داد شاید هم چیزی دستگیرش نشده باشد. چون به زبان ترکی استانبولی آشنائی ندارد. مصاحبه ام را با ایشان از طریق مترجم آغاز می‌کنم.

خانم سینم، شما رئیس مجلس یا شورای نمایندگان کردستان سوریه هستید خواهش می‌کنم کمی در مورد این ارگان قانون گذاری توضیح دهید. خانم سینم، که از موقعیتش و سیمایش پیداست سال های طولانی مبارزه کرده است می‌گوید: البته من تنها رئیس مجلس نیستم رفیق دیگری هم به نام عبدالسلام احمد داریم که ما با هم این ارگان را مدیریت می‌کنیم. سینم می‌افزاید این مجلس ۳۵۰ نماینده دارد. یک شرط اصلی و مهم در ترکیب جنسیتی نمایندگان این است به این ترتیب، که ۴۰ درصد زن و ۴۰ درصد مرد و ۲۰ درصد نیز به نهادهای مردمی مانند خانواده جان باختگان اختصاص داده شده است. نمایندگان هر منطقه به نسبت جمعیت و برای دو سال انتخاب می‌شوند. نخستین انتخابات ما در ۱۶ دسمبر ۲۰۱۱ برگزار شد و در شش ماه آینده نیز دومین انتخابات را برگزار خواهیم کرد.

در مورد گرایشات سیاسی که در این مجلس حضور دارند پرسیدم سینم جوابش این بود که در مجلس ما، گرایشات مختلفی حضور دارند؛ کمونیست ها، لیبرال ها، ناسیونالیست ها و هم چنین فعالان مدنی، اجتماعی و فرهنگی. برای مثال، ما اتحاد زنان و یا نمایندگان خانواده های جان باختگان را در این مجلس داریم.

پرسیدم ترکیب احزاب در داخل مجلس چگونه است؟ جواب داد: در این مجلس، ۴ جبهه سیاسی متشکل از ۳۵ حزب و سازمان مدنی مانند اتحاد لیبرال ها، دو حزب چپ و کمونیست، حزب اتحاد دمکراتیک، حزب اتحاد سریانی ها، اتحاد استار، سازمان زنان وجود دارد.

در مورد فعالیت مجلس پرسیدم. خانم سینم، جواب داد: ما ۱۷ کمیسیون مختلف در مجلس داریم که هر کدام مسایل تخصصی کمیسیون خود را مورد بحث و بررسی و تصویب قرار می‌دهند و برای تصویب نهائی به رأی کلیه نمایندگان می‌گذارند. نهایتاً اگر مورد تصویب قرار گرفت به صورت قانون در می‌آید.

خانم سینم در پایان افزود: ما هنوز در عرصه قانون گذاری در ابتدای راه قرار داریم و باید قانون اساسی و شکل حکومت را نیز تعیین کنیم.

پس از پایان مصاحبه، با هم عکس گرفتیم. هنگامی که با مهر و دوستی و صمیمیت از همدیگر جدا شدیم و از اتاق بیرون آمدیم موجی از جمعیت را در سالون بزرگی دیدم که منتظراند خانم سینم محمد و آقای صالح مسلم، آخرین تحولات سوریه، به ویژه وضعیت کردستان سوریه را برای آن ها تجزیه و تحلیل کند و به سوالات شان جواب گویند. مردمانی که شور و شوق و شادی همراه با نگرانی در چشم هایشان برق می زد.

هنگامی که از آن ها جدا می شدم سوالات مختلفی فکرم را آزار می داد. سوالاتی از این قبیل که چرا ما انسان هائی که در شرق چشم به جهان گشوده ایم محکوم به تحمل زندگی های سخت و دردها و رنج های زیادی هستیم؟ چرا باید ریاضت کشی اقتصادی و محرومیت های بی شمار و سرکوب های سیاسی، همواره بر زیست و زندگی ما حاکم باشند؟ چرا باید سرنوشت ما را عقب مانده ترین و خشونت بار ترین گرایش های ارتجاعی هم چون مذهب، ناسیونالیسم، فاشیسم و سیستم سرمایه داری بگیرد؟ چرا ما نباید مانند مردم جهان غرب، که با انقلابات و مبارزه پیگیرشان تا حدودی خواسته های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود را بر حکومت ها تحمیل کرده اند و از آزادی و برابری و رفاه و عدالت اجتماعی نسبی نیز برخوردارند ما هم مانند آن ها، بر سرنوشت خویش و جامعه مان حاکم نباشیم؟ تا کی باید مردم فلسطین و مردم کرد در منطقه بحرانی خاورمیانه، قربانی بدهند اما در عین حال با سرفرازی مبارزه و مقاومت نمایند؟ تا کی باید انقلابات به حق و عادلانه کارگران، زنان، جوانان و مردم آزاده، مورد تهاجم حکومت های به اصطلاح دموکراتیک غرب و حکومت های مستبد منطقه و ارتش و پولیس قرار گیرند؟ چرا باید اقلیتی با اتکاء به قدرت ارتش و پولیس و دولت صاحب ثروت های آن چنانی شوند و در مقابل اکثریت مردم به عنوان مزدبگیر، بیکار و زن خانه دار در فقر و بدبختی و فلاکت زندگی کنند و اگر هم اعتراضی کردند به خونین ترین شکلی سرکوب گردند؟ البته اگر بشود نامش را زندگی گذاشت! تا کی باید فعالان سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جوامع عقب نگاه داشته شده و در حال توسعه، در زندان ها زیر وحشیانه ترین شکنجه ها قرار بگیرند، اعدام شوند و یا ترور گردند؟! تا آن جا که به تحولات سوریه برمی گردد در حقیقت شرایط جنگی سوریه، حکومت بشار اسد را وادار کرده است از سرکوب و کنترل مناطق کردنشین دست بدارد تا در جاهای دیگر حاکمیت خود را حفظ کند. به نظرم رهبران حزب اتحاد دموکراتیک، در خلاء قدرتی که پیش آمد به درستی اقدام کردند تا با بسیج مردم، کنترل منطقه را به عهده گیرند. هر چند آن ها دشمنان بزرگی هم چون حکومت ترکیه، حکومت اسلامی ایران، حکومت عربستان و هم چنین احتمالاً دولت آینده سوریه دارند.

در این میان، گروه های ارتجاعی مذهبی، که از کشورهای منطقه و حتا از میان مهاجران و پناهندگان «مسلمانی» که در کشورهای غربی زندگی می کنند توسط گروه های مذهبی، وارد سوریه شده اند و هنوز به جایی نرسیده اند تحمل حرکت های مستقل نهادهای مردمی و احزاب کردی را ندارند.

بر اساس گزارشات، ۴۷ گروه افراطی به کردهای سوریه حمله کردند. حزب اتحاد دموکراتیک، لیست کامل ۴۷ گروه افراطی را که به شهرها و روستاهای کردنشین سوریه هجوم آوردند اما این هجوم آن ها توسط نیروهای مسلح کرد عقب رانده شدند.

این گروه ها، از این قرار است: ۱- داعش ۲- جبهه النصره ۳- تیپ احفاد الرسول ۴- تیپ النصیر ۵- گردان فتح الله ۶- تیپ لا اله الا الله ۷- ابن تیمیه ۸- گردان علی بن ابی طالب ۹- گردان الجزیره ۱۰- گردان میرگرد ۱۱- شاخه امنیتی رقه ۱۲- الشام ۱۳- گردان العادیات ۱۴- گردان محمدیه ۱۵- گردان الابرار ۱۶- گردان شداده ۱۷- گردان احرار الخویران ۱۸- گردان جندالحرمین ۱۹- گردان شمال ۲۰- گردان جندالله ۲۱- جوانمردان جریوی ۲۲- گردان احرار الطوافی ۲۳- گردان سرین ۲۴- گردان اهل السنه ۲۵- گردان مارعی ۲۶- گردان عایشه ۲۷- گردان احرار الشام ۲۸- گردان احرار ابو راسن ۲۹- گردان احرار الحرب ۳۰- تیپ انقلابیون رقه ۳۱- گردان اسامه بن زیاد ۳۲- گردان القارعه ۳۳- گردان الموحدین ۳۴- گردان طائفه المنصوره ۳۵- گردان الله اکبر ۳۶- تیپ الضلال ۳۷- گردان المدینه المنوره ۳۸- فدائیان انقلاب ۳۹- گردان شهدای الظاهریه ۴۰- گردان شهید حسن الخلف ۴۱- واحدهای ابن القین ۴۲- گردان ملی ۴۳- گردان شهید ابو لطیف ابوالخطاب ۴۴- مجلس نظامی رقه ۴۵- گردان احرار الشدادی ۴۶- گردان انورالحق ۴۷- گردان احرار جبال عبدالعزیز.»

اغلب این گروه های مهاجم، به طور پراکنده و در برخی مناطق به صورت متمرکز به حملات خود علیه مناطق کردنشین ادامه می دهند.

اما از زمان خروج نیروهای سوریه از مناطق کردستان سوریه در اواسط سال ۲۰۱۲ کردها اداره این مناطق را برعهده گرفته اند. کردهای سوریه در درگیری هایی که با گروه های تکفیری در شمال این کشور داشتند، توانستند بخش های زیادی از مناطق شمالی سوریه را به کنترل خود درآورند. در جلسه ای که در ماه نومبر ۲۰۱۳ در شهر قامشلی برگزار شد، طرح دولت انتقالی که حزب اتحاد دموکراتیک (سوریه)، که بزرگ ترین حزب کردهای سوریه ارائه داده بود، مورد تصویب قرار گرفت.

مأموریت دولت انتقالی، تدوین قوانین انتخابات محلی و فراهم سازی مقدمات برای برگزاری انتخابات سراسری و تدوین قانون اساسی است. هم چنین اداره مسائل سیاسی، نظامی، امنیتی و اقتصادی کردستان سوریه نیز از دیگر وظایف دولت انتقالی است.

بی تردید، مبارزه و زندگی در معرض دایمی خطرات، سختی ها، محرومیت ها، جان فشانی ها و فداکاری های آگاهانه سیاسی و اجتماعی و فرهنگی، بسیار زیباتر و ارزنده تر و دل چسب تر از زندگی در زیر خفت و خواری و بی تفاوتی زورگویان و ستم و استثمار و سرکوب های دیکتاتورها و جهان نابرابر است! هیچ انسانی در جهان، شایسته تحقیر و توهین و سرکوب و تبعیض و استثمار نیست!

در هر صورت برای سینم و صالح و مردم کردستان سوریه، از صمیم قلب سعادت و موفقیت و پیروزی و دنیای بهتر و زیباتری را آرزو می کنم. از سوی دیگر، با خود می گویم آیا دریچه تازه ای که در کردستان سوریه، به جهان باز شده است و عطر گل های بهار آزادی و هلهله و شادی کودکان را به مشام و گوش ما می رساند، بسته نخواهد شد؟!*

* تاریخ مصاحبه: یکشنبه ۲۳ فیروزی ۲۰۱۴.